

Vài Kỷ Niệm với Nhạc Sĩ Từ Công Phụng – Phan Anh Dũng (Richmond, Virginia – USA)

Đầu tháng năm 2010, Tâm Hảo và tôi có dịp qua thăm họ hàng ở San Jose, phía bắc của Tiểu Bang California. Trong dịp này, chúng tôi cũng dành chút thì giờ để ghé thăm Nhạc sĩ Vũ Đức Nghiêm, tác giả của ca khúc *Gọi Người Yêu Dấu* và đi dự buổi nhạc thính phòng do nhóm Saigon Chamber Ensemble trình diễn - trong đó có một số nhạc sĩ tốt nghiệp ở nhạc viện Việt Nam mà tôi đã nghe nói nhiều như nhạc sĩ vĩ cầm/nhạc trưởng Nguyễn Khánh Hồng và Vũ Trụ (người soạn hòa âm phối khí cho nhiều dàn nhạc “cổ điển” Việt Nam ở Hoa Kỳ).

Khoảng 8 giờ tối thứ năm, 6 tháng 5, Tâm Hảo gọi điện thoại nói chuyện với cô em họ Diệu Liên ở San Jose thì được biết một số nhạc sĩ như Từ Công Phụng (Portland, Oregon), Đăng Khánh (Houston, Texas), Lê Huy (San Jose) và một số bạn bè sẽ họp mặt tại nhà vợ chồng cô trong vòng nửa tiếng nữa! Chúng tôi sửa soạn ngay để đến tham dự, thật là may mắn vì không hẹn mà gặp lại 3 người nhạc sĩ này. Lần chót gặp họ từ hồi nào nhỉ? Nếu tôi nhớ không lầm: tháng 7 năm 2009 gặp anh chị Từ Công Phụng & Kim Ái nhân dự đám cưới của anh chị Nguyễn Việt Kim & Kim Oanh ở quận Cam, phía nam California; năm 2007 thì gặp anh chị Đăng Khánh & Phương Hoa - đêm dạ tiệc Đại Hội Trung Vương toàn cầu ở Virginia; còn Lê Huy? mãi từ thuở 2005 khi anh qua Virginia - với cái nặng gổ hôm ấy nhưng vẫn tươi cười đệm đàn piano và điều khiển ban nhạc cho Tuấn Ngọc, Thái Thảo hát- nhân ngày ra mắt một CD của anh Nguyễn Đức Nam!

Với anh chị Từ Công Phụng & Kim Ái ở tiệc cưới của Nguyễn Việt Kim & Kim Oanh (Orange, CA)

Buổi họp mặt tại nhà vợ chồng Diệu Liên và Chánh Việt thật là vui vẻ, ấm cúng, trò chuyện thân tình, cười đùa, chọc phá nhau chút chút như giai thoại: *”con để buồn tự tử giữa đêm sương”* (trong bài *”Trên Ngọn Tình Sầu”*, nhạc của Từ Công Phụng phổ thơ Du Tử Lê). Chúng tôi thấy anh Phụng điềm đằm, nụ cười mím chi trên môi, bên cạnh là chị Kim Ái âu yếm chăm sóc đưa thức ăn cho anh. Anh Phụng rất tự nhiên, hát nho nhỏ: *”em, lại đây với anh, ngồi đây với anh trong cuộc đời này ...”* (trong bài *”Tình Tự Mùa Xuân”* của Từ Công Phụng). Mọi người trong bàn tiệc cũng hưởng ứng hát theo, đến một chỗ gần đoạn giữa, anh muốn nghỉ nên đưa tay nói tôi hát tiếp: *”đã qua đi ngày tháng, úa môi sầu nhớ, tình người buồn tên...”*. Đến câu *”em **chút** giọt lệ đắng ...”*, anh vỗ vai tôi để dừng lại và hát cho chính chữ *”chút”* vì anh muốn có chút láy dễ thương trong đó! Trong bữa tiệc, anh Đăng Khánh, Diệu Liên, chị Phương Hoa đều có phát biểu cảm tưởng vui mừng gặp gỡ. Riêng tôi, cái duyên hội ngộ này thật là hiếm có, tôi cảm ơn vợ chồng chủ nhà đã hiếu khách tiếp đãi nồng hậu, sau đó, mời mọi người cùng nâng ly, mừng sức khỏe cho nhau và cho anh Phụng. Anh đáp lại với nụ cười tươi: *Santé!* ... cả bàn hưởng ứng cùng ly và đáp lại: *Santé, Santé ...*

Tôi nhớ cách đây vài tháng, trong lúc email thăm hỏi thì chị Kim Ái có nhắn là nếu có dịp, mời ghé qua Portland chơi vào mùa Hè, vì lúc đó trời ít mưa. Chưa qua được Portland thì lại gặp nhau trước ở San Jose, cũng có lý và thú vị lắm!

Sau bữa ăn, anh Phụng nhờ Lê Huy đệm đàn piano cho anh hát bản “*Bên Dòng Đời Tịch Liêu*” - anh định cho ra mắt trong CD sắp tới. Tôi vội lấy máy hình bỏ túi để cố gắng thu hình video (mời quý vị xem video trong trang nhạc về *Từ Công Phụng* ở website *Cỏ Thom*).

Kim Ái & Từ Công Phụng

Từ Công Phụng, Diệu Liên, Tâm Hào, Phan Anh Dũng

Ly rượu mừng - Santé!

Lê Huy đệm đàn cho Từ Công Phụng

Trong buổi họp mặt này, tôi được biết sở dĩ Từ Công Phụng và Đăng Khánh về San Jose là vì có một buổi nhạc thánh phòng hát một số nhạc của 2 anh, nhân ngày Lễ Hiền Mẫu (Mother's Day) ở Santa

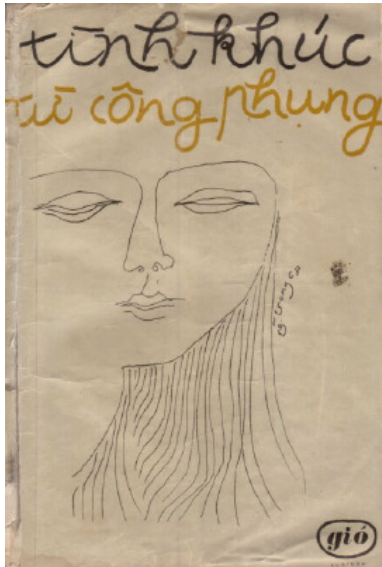
Clara Convention Center vào 5 giờ chiều ngày Chủ Nhật 9 tháng 5. Thế là chúng tôi mua vé ngay từ anh trưởng ban tổ chức Lê Huy để hy vọng có được chỗ ngồi tốt! Chương trình có 3 ca sĩ chính: Trần thu Hà (aka Hà Trần), Tuấn Ngọc, Vũ Khanh và một số ca sĩ vùng San Jose. Lê Huy hòa âm phối khí các bản nhạc và điều khiển dàn nhạc rất hay, ngoài 2 keyboards, trống, đàn guitar, còn có harp, saxo và vĩ cầm. Anh Phụng lên sân khấu tâm tình với khán giả và tuy hơi mệt hôm ấy, anh cũng cố gắng hát: “*Nếu có điều gì vĩnh cửu được thì em ơi, đó là tình yêu chúng ta...*” (trong bài “*Mãi Mãi Bên Em*” của Từ Công Phụng) để tặng cho chị Kim Ái và những người ái mộ có mặt hôm đó!

Từ Công Phụng, Đặng Khánh và ban nhạc Phụng Hoàng của Lê Huy (San Jose 5/2010)

Ngược dòng thời gian về thập niên 60, khi mới bắt đầu những năm ở Trung Học Petrus Trương Vĩnh Ký, tôi thường hay qua chơi bóng bàn và đá banh với các Cậu, một số tuy vai vế ngang với Mẹ tôi nhưng nhỏ tuổi hơn nhiều. Tôi không thể nào quên “Chung-Lan Công Ty” - cũng là nhà cha mẹ của các Cậu - ở đường Võ Tánh (gần Ngã Sáu Sài Gòn), bên kia đường phía tay trái là tiệm phở 79 nổi tiếng thời bấy giờ! Tôi nhớ có nhiều lần gặp anh Phụng, đáng thư sinh và nghệ sĩ, mái tóc bông bênh, ôm đàn guitar và say sưa hát ở phòng cậu Phạm Khải Hoàn - lúc ấy, nghe nói hai người là bạn học ở Đại Học Nông Lâm Sóc. Sau này khi ở trung học đệ nhị cấp thì tôi được cậu Hoàn cho những bản nhạc chép tay của họ Từ. Thuở ấy, tôi mê *Mùa Xuân Trên Đỉnh Bình Yên* của Từ Công Phụng, *Vũng Lầy Của Chúng Ta* của Lê Uyên Phương, các bài *Không Tên* của Vũ Thành An, *Chiều Một Mình Qua Phố* của Trịnh Công Sơn, *Từ Giọng Hát Em* của Ngô Thụy Miên v v và thích la cà với một số bạn ở các phòng trà gần nhà khi có cơ hội! May mắn đã được nghe các nhạc sĩ như Vũ thành An, Từ Công Phụng ... hát các bản nhạc do họ

sáng tác. Tôi còn giữ đến bây giờ 2 tập nhạc: *Tình Khúc Từ Công Phụng*, bìa với phác họa của Nguyễn Trung, do nhà xuất bản Gió ấn hành năm 1968; và *Trên Ngọn Tình Sầu*, bìa với tranh độc đáo của Đinh Cường - cũng do Gió ấn hành năm 1970. Tôi mua hai quyển này ở quầy bán sách, báo, nhạc ở đường Lê Lợi, phía dưới nhà hàng vũ trường Quốc Tế thì phải!

Trong mấy chục năm qua, Tâm Hảo và tôi vẫn yêu quý, thường đàn và hát những bản nhạc trong 2 tập sách này: *Mùa Xuân Trên Đỉnh Bình Yên, Bầy Giò Tháng Mấy, Mùa Thu Mây Ngàn, Trời Về Đêm Mưa, Còn Một Buổi Chiều, Người Về Trên Mây, Vùng Trời Kỷ Niệm, Ngồi Gắn Nhau, Lời Cuối, Vào Mưa, Đêm Không Cùng, Tuổi Xa Người, Đêm Độc Thoại, Trên Ngọn Tình Sầu, Giọt Lệ Cho Ngàn Sau, Như Ngọn Buồn Rơi, Từ Khúc, Xứ Thâm Trầm, Kiếp Dã Tràng, Mưa Trên Ngày Tháng Đó ...* Sau này anh Phụng vẫn tiếp tục viết tình ca được nhiều người yêu thích như *Mãi Mãi Bên Em, Tình Tự Mùa Xuân, Cánh Chim Vùng Hoang Dại, Giữ Đồi Cho Nhau, Trên Tháng Ngày Đã Qua ...*

Tôi không đồng ý với một người viết cho rằng những bản nhạc đầu tay của Từ Công Phụng khi anh còn trẻ là “non nghiệm” (kinh nghiệm không nhiều?). Theo ý của riêng tôi: phần lớn ca khúc của anh trước 1975 hay cả giai điệu lẫn lời ca, giản dị như *Bầy Giò Tháng Mấy* đến phức tạp cầu kỳ như *Giọt Lệ Cho Ngàn Sau*. Một số thân hữu của tôi có vài nhận xét như sau: “*nhạc của Từ Công Phụng hay nhưng khó hát cho hay!*” và “*có lẽ Từ Công Phụng diễn tả nhạc của anh đạt nhất!*”. Anh viết nhiều ca khúc với “âm vực” khá rộng vì anh không có vấn đề khi hát. Nhạc của anh vì thế khá “kén” ca sĩ (thí dụ bài *Trên Ngọn Tình Sầu* đi từ Sol thấp đến Fa cao hay *Giọt Lệ Cho Ngàn Sau* đi từ Sol thấp đến Mi cao). Ngoài anh, có lẽ ca sĩ Tuấn Ngọc là người đã đưa dòng nhạc Từ Công Phụng đến giới thưởng ngoạn qua CD *Giọt Lệ Cho Ngàn Sau* với hòa âm đặc sắc của Duy Cường.

Sau khi gặp anh chị Phụng ở San Jose (6 tháng 5, 2010), trên máy bay về lại Virginia tôi có ý định làm một trang nhạc, gom góp các tài liệu về Nhạc sĩ Từ Công Phụng, trên website Cổ Thơm với sự góp mặt của một số thân hữu yêu âm nhạc (và đã được hưởng ứng nồng nhiệt). Trang nhạc này như một lời chân thành cảm ơn đến một nhạc sĩ tài hoa của tân nhạc Việt Nam. Dòng nhạc tình của anh êm ái, lãng mạn, chen lẫn chút chán chường và cay đắng. Trong bài *Đêm Không Cùng*, tính từ “lẻ loi” được lặp lại 9 lần trong toàn bài, 6 lần ở lúc kết! Cảm ơn những tình ca tuyệt vời, tiếng hát có “giọng mũi” đặc biệt, tình tình hiền hòa, khiêm tốn, ân cần, vui vẻ, dễ hòa đồng của anh.

Chúc anh Từ Công Phụng, chị Kim Ái và toàn gia ở “Xứ Thâm Trầm Portland” được nhiều an vui và mong gặp lại.

Phan Anh Dũng (17 tháng 6, 2010)